

P. Brash

PSB / DSP
Received / Recd
OCT 4 1989

КАНАДА

виходить кожного
тижня у вівторок.

Річна передплата в Канаді \$1.00
За границею \$1.50

Видає

РУСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА в КАНАДІ
Адрес: „КАНАДА”
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

КАНАДА

CANADA

CANADA

Ruthenian Weekly
Published every Tues-

day by

RUTHENIAN PUBLISHING CO. LTD.
of CANADA

The best medium for advertise-
ments.
Subscription Per Year \$1.00
Address: „CANADA”
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

ЧАСОПІСЬ ПРОСВІТНА, ЕКОНОМІЧНА і ПОЛІТИЧНА.

РНК I. Вінніпег, Ман. Вівторок 4 Листопада 1913.

Число порядочне 10.

Winnipeg, Man. Tuesday November 4-th 1913. Число 10

НОВИНКИ.

На Балкані все ще ки- пить.

В Греції наступила в посліднім тижні нова мобілізація. Ся мобілізація обіймає майже цілу грецьку армію. Всіх рядових жовнірів, а навіть і резервістів, яких по скінченню другої балканської війни, розпущені домів, покликано назад в ряди. Причиною мобілізації є грізна поета в Туреччині, яка жадає, що би острови на егейськім морі дісталі автономію та поєднані під протекторатом Туреччини, — під час коли Греція уважає майже всі згадані острови за виключенням її власності.

Грецький генерал Онгліє, який перебуває симетріє за межами, в місті Віаріц, дістав телеграфічне повідомлене, щоби сейчас повернутися до Греції та обнів пропіл над грецькою армією в Яніні.

Сам грецький король, в разом з репортерами заявив, що положене Греції, єдине грізне, та що правдоподібно Греція буде змушена провадити трету війну з Туреччиною, котра при помочі Болгарії хоче відобрести від неї її добичі. На випадок війни Греція мусить числити тільки на своїх власні сили, бо Сербія є занята тепер повстанням в Албанії і не зможе дати її ніякої помочі.

В цілій Туреччині робяться горячкові приготовання до війни, а турецький ряд хоче зірвати переговори з Грецією, аж доки не отрима-

ме від Греції острівів Хіос і Метілену. — Турецька флота стоїть готова і тільки чекає приказу, щоби відділити на грецькі води та розпочати нову війну з Греками.

В кругах дипломатичних задивляються ся дуже пессимістично на балканські справи та говорять, що третя війна між балканськими державами є неминучою.

— В послідніх дніях прийшло рівно ж до непорозуміння між Австро-Італією. Причина сухого непорозуміння є визначене гравниця Альбанії, та забіги Австро-Італії позстати виключно протекторкою сїї нової держави.

Одним словом на Балканах кипить дальше і не знає, коли сїї заверсі буде вже кінець.

ІНТЕРВЕНЦІЯ СП. ДЕРЖАВ В МЕКСИКУ.

115.000 жовнірів готових до вимаршу.

Після насильних та нечесних виборів в Мексиці, під час яких Гуерта, уживаючи насильства, казав на себе голосувати, і — вибрати себе президентом, —

на ломагане європейських держав, згодив ся, вкінці уряд Сп. Держав на інтервенцію в Мексиці. На розказ секретаря війни заряджено приготоване до воєнної експедиції 115.000 жовнірів стоять вже готових до вимаршу і тільки чекають розпорядження президента Вільсона.

Що говорить Порфірій Діяз про інтервенцію.

Бувши президент Мексики, генерал Порфірій Діяз який перебуває саме тепер в Парижі, запитаний що думав про темерінну ситуацію в наслідок інтервенції Сп. Держав відповів так: „Нехай ніхто не забуває, що Мексіко є великою і сильною країною, і як з такою всі повинні чи-слити ся“. А даліше зказав так: „Я не хочу повернати до своєї вітчизни, повернути однік тоді, як я нимо вігчину нападуть чужинці, і я певний, що в случаю такого нападу, весь мексиканський народ, покинувши свої темерінні спори, зединиться і спільно, злученими силами постарається відбити всі напади і прогнати наїздників.

Если справді так станеться, як отє проглобені довголітній мексиканський президент, Порфірій Діяз, то справа мексиканська стане ся твердим до розкішения оріхом для Сп. Держав, на якім можуть поломити зуби, які легковажать собі цілу ситуацію, та думають що легким коштом удається заволодіти Мексиком.

Упав з висоти 400 фітів.

Віктор Штифлер, німецький авіатор і його механік уратувалися майже чудом від смерті, падаючи з висоти 400 фітів на землю. Коли вони оба перелітали над містом Верайлес у Франції зіпсувалась машинерія в їх аероплані і вони з великою швидкістю почали спадати на землю і тільки завдяки крилам літака сила упадку зменшила ся, через що оба летуни зійшли живими з сїї при-

годи, відніши тільки досить поважні ушкодження тіла.

Продав свою жінку.

З Парижа доносять про цікавий а рівночасно тригічний випадок, який лутив ся недалеко містечка Маубоге у Франції. Фармер Марче, який мешкав недалеко сего містечка, продав перед трома роками свою 35-літню жінку якомусь Граветові за 200 франків. — В суботу 1-го листопада, в трилітну річницю сїї продажі зійшлися всі троє на забаву до одної гостинини в Маубоге. Підхмелівшись, почали між собою сварку, а далі бійку, в часі якої Гравет витягнув револьвер і вистріливши, положив Марче-го труном на місци. Гравета і куплену ним за 200 франків

гнули його між себе і потурбували. Для пояснення треба сказати, що у Жидівських старовірів є пересуд, що коли мерця під час похорону стрінуть давони, то він не спочине супокійно. Власті почали слідство проти Жидів.

Судний день в Холоєві.

Дня 10. м. м. о год, 6:30 вечором зібралися Жиди з Холоєва і сусідніх сіл на молитву в божниці. До відділу, де молилися Жидівки, вбігла мала 9-літня дівчинка Ціпра Секлэр з криком: „Рифки брент“ (сі слово відносили ся до Рифки Широдер, у якої займилися в пічі дрова). З сїї причини повстав в божниці великий переляк, бо Жидівки думали, що горить божница. Всі кинулися лавою до входової клітки і коли передня похованула ся і виала на неосвітлених сходах, зачали падати всі один на другу і в одну мить виросла в сходовій клітці гора повалених женщин. Зібрали в долішніх кімнатах музини думали, що горить в віддлії женщин. Тому кинулися всі на ратунок своїх жінок і знов тратували повалених на сходовій клітці.

А команданти жандармерії Шмельнер і Ваньджала привернули з труdom спокій. Потім стали витягати повалених і показали, що 16 жінок є неживих, між ними одна послугачка християнки. Є також богато ранених.

Улична жебраніна.

Польські-товариства найшли ся сего року вскорутнім положеню фінансовим. Немає сойму і урвали ся краєві запомоги. Справді і руські товариства діставали деякі запомоги від сойму, але ледви яку 30-ту частину того, що діставали польські товариства. Руські товариства приневолені дороблятися грошей своїми силами а польські спускали ся на дурничку: Коли ж тепер не стало краєвих запомог, руські товариства майже зовсім не відчули, а польські пустили ся на уличну жебраніну. Можна ще простили если зирає ся на

ПОЗІР ПОДАТКОВІ ПЯТОЇ ВАРДИ.

В п'ятницю, дня 7-го с.м. відбудеться загальний мітинг в справі поставлені кандидатів до міських управ в п'ятій варді.

Вибори за плечима! Справа важна. Обов'язком отже кожного є явитися! Мітинг відбудеться в Магнус Гал 08 год. вечер.

Виборчий Комітет.

Великий пожар.

В місточку Стром, Алта, вибух в суботу рано великий пожар, який в короткім дуже часі обняв п'ять будинків і спричинив шкоди на 60.000 доларів. Пожар ширився дуже скоро і місцева пожарна дружина не могучи дати собі ради, телеграфувала о пожарі до містечка Кемрозвілкі спеціальним треном насилі на поміч ще в час пожару. Пожарники і спільними силами угасили шалючий вогонь.

Генерал Бут в Нью Йорку.

Генерал Б. Бут, який по смерті свого батька зістав головою Салвейшем Армі прибув в п'ятницю до Нью Йорку. З Нью Йорку приїде він до Вінніпегу, а віден до Торонто і знов до Сполучених Держав. В своїй поїздці буде він звідкувати всі відділи згаданої секти, та буде уряджувати публічні лекції.

Оголошене.

Важна справа.

Прошу всіх Родимців, котрі походять з Тлустого, Рожанівки, Анелівки, Свидови, Антонівки, Лисовець, Солоного, Мухавки, Вурвулинць, Головчинець і других сіл повіту Заліщицького в Галичині, щоби зголосились до мене листовно і подали свій адрес і заняте.

На всі листи відпишу коро і післам причину, для якої потрібно мені про згадане повісише знати.

З пов.

Григорій Боднар

З Тлустого.

Прошу писати на адрес:

H. Bodnar

c/o Alloway & Champion,

667 Main str.

Winnipeg Man.

ШІФКАРТИ ДО КРАЮ!

КРАЯНИ:

Як їдете до краю сїї осени, незабудьте прийти до нас по шіфкарту. У нас можна купити шіфкарту до краю на всі Лінії і також можна їхати через Канаду або Нью Йорк.

Ми продаемо шіфкарти по слідуючих цінах, які є найтаніші можливі.

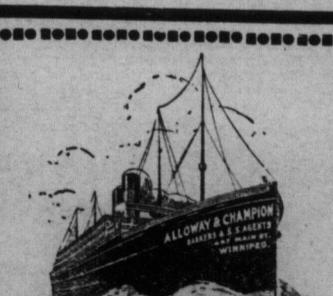
Шіфкарта з Вінніпегу до Кракова коштує

\$70.60

„ Львова „ 73.00

„ Черновець „ 74.50

„ Тарнополя „ 73.85

Як маєте гроши і хочете тут змінити, то ми вам змінiamo і беремо лише два центи від долара змінного; се є знижена ціна для тих людей, що у нас беруть шіфкарти.

Наша спілка вже провадить інтерес 34 роки і тепер зісталася інкорпорована, так що є одна з найбезпечніших офісів в Канаді.

Наш офіс отворений від 9 рано до 9 вечором що дня.

ALLOWAY & CHAMPION, LTD.

667 Main Street

Winnipeg, Man.

C. GENIK, Управитель загр. відділу.

ВІСТИ ЗІ СТАРОГО КРАЮ.

ПОДЯКА „РІДНОЇ ШКОЛІ“ ЗАМОРСЬКІЙ РІДНІ.

В шкільному 1911-1912 році вийшов до Віс., Дороги Земляки, наш Делегат п. Семен Демидчук з нашого припурочення. При нагоді від на яких промовляв наш Делегат дама Відоказа любови до рідного краю тим, що склали на фонд „Рідної Школи“ в Галичині свої тяжко запрацьовані долари і центи. Си Ванна жертва прийшла як раз в пору найкритичнішого матеріального стану українського народу в Галичині і мі отверто признаємо, що лише Ви, Дорогі Земляки, уратували в минувшім році наші приватні школи.

Не маючи спромоги сей час по-новоріті п. Демидчука переглянути всі його записки й рахунки і вислухати його точного звіту, зробили ми се щойно тепер по школних вакаціях. Порівнявши його записи з нашими рахунками книгами, оказалось, що жертви в Америці зложено і приєднано разом на суму 15087-67 дол. з того 5686,80 в Канаді, а 9,400-87 в Сполучених Державах, вчислюючи в тій підлогу Р. Н. Союза (Старого). Степенний декларованих пн. Рудиком і Крайківським тут не відмінено. На дорогу п. Демидчука, видано з узбіраних гранич 760 дол. — Частого отже гроша на „Рідну Школу“ зібрано 14327-67 дол.

Подаючи отесі рахунку до прилюдної відомості наших Земляків за океаном складаємо отесім рівночасно — не лише від себе але також в імені тих соток Українських дітей, які побирали науку в ріжких школах — найглуше і найсердечнішу подяку.

Коли на ставовища взаємної помочі в потребі стають всі Українці, без згаду на кордоні й океані, що їх розділяють, тоді сильними силами зможе ми здійснити наш ідеал:

ВІЗВОЛЕНЕ ВІТЧИНІ.

Ся спільна ідея нехай присвічє нам і Вам Дорогі Земляки, в нашій спільній праці.

У Львові дни 10 жов. 1913.

Слідують цілесцені комітету „Рідної Школи“ у Львові.

В повізшій подаці — справозданню комітету „Рідної Школи“ в Галичині находимо ось які слова: „...Ми отверто призначаємо, що лише Ви, Дорогі земляки, уратували в минувшім році наші приватні школи“. — Се сталося в минувшім році — а що буде сего року? Комітет „Рідної Школи“, щоби не навиріксяти не згадуєнич що з „Рідною Школою“ буде в сім році, — він не піне, що зі взгляду на елементарні нещастя які потерпіли наші брати в тім, що має користати

старім краю, сего року, приватні наші школи находитяться в ще більшій потребі, як року минувшого. І хотій комітет „Рідної Школи“ не говорить вич про ю потребу і небезпеку, яка грозить нашим приватним школам в браку фондові, американські і канадські Украниці повинні самі і в сім році прийти в допоміг своїм заморським братам, повинні вислати свої ленти на підтримане приватних школ, в яких виховують ся руські діти, а тим самим спонсувати свій народний обов'язок.

Сербія боїться Австрії.

На ультіматум, яке Австрія вислали Сербії, жаючи усунення сербських військ з границь Альбанії та занехання против неї всяких воєнних кроків. Сербія згодила ся зважати учинити жданю Австрії.

Згідно з свою заявкою, вицефаль вже Сербія всіїї війська, які загналися в глубину Альбанії, усугублюючи тим самим на якийсь час небезпеку нової війни.

Со згоди для Австрії учинила Сербія на виразне ждане Росії, яка, як відно, не має тепер охоти затягати ся і ставати причиною заверху в Європі, бо є занагажованою саме тепер на далекім вісході, іменно в Монголії, де буде мусіти в короткім часі змірити ся з Хінами, а правдою із Японією.

Чому Австрія обороняє Альбанію.

Декому може бути дивно виглядає, що пр. одна держава втрачеє ся в справі другої, бороняє її та не допускає до того, щоби якася друга захланна сусідка крипала її. Чи може робляти вони ся з прихильності, аби не дати догучній народі або державу скривити? Воно на перший погляд, так виглядає, та в дійсності в такім оборонюванні грає роль свій відносин інтереса вироблювані собі вільну...

Чому пр. Австрія обороняє перед Сербією Альбанію, і в обороні се послані, готова навіть з Сербією провадити війну? Австрію з Альбанією не віяє ані ніяке „кумівство“, ані „побратьство“ і що ж отже за причина, що Австрія так розчленяє ся за нею?

Альбанія, се дуже богатий край, і се богацтво є власне причиною прихильності з одної а сварок з другої сторони. В Альбанії находитяться величезні поклади вугілля, заліза та всяких інших мінералів, однак темне і бідне населене Альбанії не уміє і не може використовувати для себе сих природних богацтв, а через те сусіди стараються сеї богацтва використати для себе і сварятися між собою, хто власне має бути на елементарні нещастя

такими сусідами Альбанії є саме Австрія і Сербія. Одна і друга хотіть здобути сеї право робити бізнес в Альбанії, а через те, навіть кождої хвили готові „почубитися“ хватити за оружета наполеонівські сіправи се право собі здобути.

В недавній сварці, Сербія, як слабіша, не важилась сима ставити чоловіка Австрії, отже уступила та полішила її право користувати ся торговлею та багацтвами Альбанії, а гим самим і збогачувати саму себе.

ДЕРЖАВНІ ДОВГИ в АВСТРІЇ.

Коли говорить ся про державні довги, то треба знати, що то є міліард. Се є число яким в інших служають зважано не рахують. Але державні довги Австрії скоро не можна буде й почислити.

Один міліард, се 1000 міліонів.

Один міліон, се 1000 разів 1000 корон.

Один міліард стаком робом 1000 разів по 1000 разів по 1000 корон.

Австрія має тепер понад 9 міліардів державних довгів або 9139 міліонів.

В послідніх чотирох роках державні довги зросли о 910 міліонів, отже майже о 1 міліард.

А міністер фінансів душе вже знов про те, як він знов може позичити. Модель мілітаризму голодний, його не можна наситити.

Міністер вінни без огляду на згоду парламенту витрачує силу грошей. В послідніх часах витрачені вже знов 600 міліонів на військо зброяні.

Але сього ще не досить. Ми потребуємо вже знов нових воєнних кораблів. Кораблі „Монарх“, „Відень“ і „Будапешт“, котрі коштували 30 міліонів, хоче передати управа морярникам на старе залізо.

А замість того будуть збудовані чотири нові боеvnі кораблі небувалих розмірів, так звані „ібердревновти“, кождий з них коштувати майже 70 міліонів.

Військова управа хоче домагати ся 300 міліонів кор. на нові воєнні кораблі.

Міністер фінансів буде примушений знов позичити один міліард, коли він хоче лише на половину задовольнити Модель.

Він помнить з фінансового капіталу. А великі банки жідівські і християнські позичають міністро-ви гроши, вони „дозволяють“, щоб у них були зроблені державні довги, бо вони знають, що гроші повернуться з процентами. Фінансовий капітал діється що дні від народів Австрії міліон корон як проценти і амортизацію.

Але дурний народ не повинен сего помічати. Сі проценти оплачують ся з посередниками податків. При кождім кавалку ізки, за кожду шклянку кави

або пива платять завжди податки і дають гроши на розвиток мілітаризму.

І урядові партії стараються завжди закрутити можливо кріпце шрубы посередниками податків. Після того, як вони побільшили ціну келішка горівки о 2 сотики, вони хочуть оплатити здоровля залізничної служби, а завдяки залізничним урядами оплачують здоровля залізничного персоналу своїм житем і здоровлем.

ПЕРЕЧИТАЙТЕ УВАЖНО

У Львові виходить нова

українська газета, з численними образками, п. в.:

„Добра Новина“

народна часопись, посвята

чена ширеню просвіті та

науки та суспільним і гос-

подарським справам ДОБ-

РА НОВИНА“ призначена

для широких народних мас.

Подана в найприступнішій

формі статті просвіті та

популярно-наукові, суспільні

і господарські, виставки з

живого політичного життя,

важливіші події з цілого

світу, письма з краю і Аме-

рики, поради і поушення,

образки, повістки, оповіда-

ння, вірші, сміхованки,

гагадки і т. д. ДОБРА НО-

ВИНА“ виходить поки що

що два тижні, а після бу-

де виходить кожного тижні.

„ДОБРА НОВИНА“

коштує на цілий рік: в Аме-

риці і в Канаді 1 долар і

50 центів. Кожний „перед-

платник“ „ДОБРОЇ НОВИ-

НИ“ достає крім газети 4

книжки на рік (в тім кален-

дар). „ДОБРУ НОВИНУ“

новинні замовити собі всі

товариства, кожда читаль-

ни відповість на

таку адресу:

..Добра Новина“, у Львові,

улиця Скіпіонського ч. 83

(Lemberg, Austria.)

_____

П. И. АЛЕХНО.

Русько-Польський заклад

фотографічний, повозовий

і погребоний. — Автомобілі

для винаїму, карти на

весілля по \$3.00. Зходіть в

потребах до мене на адресу

376 Selkirk ave.

Телефон: St. John 1794.

Winnipeg, Man.

_____

Безпекенство життя на

Американських залізни-

цях.

Перед народом ховають

правду, але вона виявить

ся на сьвіт, що вилупи-

вані гроши на мілітаризм

може скінчити ся лише

страшним державним бан-

котством.

К....

НАШ THANKSGIVING

Коли ціла Канада складала подяку за урожай і щасливий рік, то і ми почували в сердцах того самого дня певну відчіність. За урожай мало хто з наших земляків дякував, бо нашим фармерам все одно, чи рік добрий, чи злив: вони все однаково толі і задовжені, тобі нічого було радуватись. Зате могли ми дякувати за наші спеціальністі, яких не знають ні Англійці, ні Французи ні жадна інша нація Канади.

Ми могли дякувати за незвичайну опіку, якою оточили нас в сім році лібералі і оренджмени, як ще ніколи. За їх велике спаране, аби ми мали добрих учителів і аби завдяки щирій праці піонерів культури всі наші діти стали „добрими канадськими”, т. з. наповнені на своїх батьків і свою мову та говорили тільки свою культурну нації, а через те зрівналися під зглідом культури з сею рахою, або ралше в ній втонули і націонізм і своєю кровю дикунів та забезпечили перед вимертем.

Могли дякувати, що п. Флечер позвільняв без наложень карі в Едмонтоні всі наші діти від обов'язку ходження до школи, відстунаючи від засади лібералів: „A school for every child, and every child at school” — роблячи сим уступку гостям канадським, Українцям, і даючи новий доказ своєї прихильності і симпатії до „галішнів”.

Могли дякувати, що Сініяр доставив нам в сім році більше земляків, чим цілі два останні десятиліття, так, що вони загатили собою всі вулиці міст і завдали безробітії могли нас заставляти своїми цікавими новостями зі старого краю.

Могли дякувати, що Фрі Прес була ласкова отворити для наших вченіх і великих діячів свої шкільти аби вони могли інформувати ширші англійські загальні про наші справи. До того степені толерантності Фрі Прес ніколи перед тим не посувалася. — Тай могли дякувати, що діждались вкінци таких великих заслужених мужів, що старались отворити очі Англійців на наші культурні змагання.

Могли дякувати, що вдалось нам вкінци намовити одного з найбільш заслужених патріотів, Павла Крату, аби був ласка потрудити ся і для других провінцій Канади і піти покадити своїм неоднінім „Бадилом” трохи і на заході; а ми тимчасом вдоволимо ся кадженем його підячних, Макарія і Музкова.

Могли дякувати, що „товарини” вкінци змогли упорядкувати ся з рахунками фонду Січинського і вдоволити нашу — вирочім несправдану цікавість тай переконати нас, що

вони таки вислали п'ятдесят зібраного гроша куди було треба.

Могли дякувати, що „Укр. Голос” вкінци прийшов до розуму і дав себе переконати, що епікот Будка не накидав нашому народові Французів та що вони не раз „malum necessarium” (конечним злом) з огляду на недостачу наших съящеників. (Чит. ч. 43 „Укр. Голосу”).

Могли дякувати, що після довгих нарад над заснованем „Просвіти”, на яких уложенено навіть програму видавання книжок і замовлено в канадських авторів після сотні рукописей, остаточно приступлено до зреалізації цього діда, бо один з них, що підняв думку основана „Просвіти”, і взяв на себе обов'язок переведення єї в чин, зважився по трох місяцях надуми відкликнутись до громадянства з запитанням, чи не добре було б подумати про „просвіту”. (Див. „Укр. Голос”, загад. ч.).

Могли дякувати, що у Вінниці аж п'ять наших мітингів протягом цілого року (на загальне число 365) відбувалося без бійків і без інформації поліції, так що „корт” як собі кривував.

І. т. д. І. т. д.

Хиба ще мало приводів до подяки?

ВСЯЧИНА.**Як великі пани кажуть собі платити.**

В Англії є 202 особи, які річна у троїнах пенсія рахуючи в австрійських троїнах виносить більше як 150,000 корон. Сі 202 особи беруть разом 39,696,000 корон, себто пересічний доход кожного з них виносить 183,000 корон. Дальше є по над 20 осіб з річною пенсією понад 200,000 корон, а річні побори ріжких директорів земельних і корабельних товариств виносить від 120,000 до 250,000 корон.

Англійські міністри беруть річно по 120,000 корон, але ще більш пенсії беруть деякі урядники. Так лорд канцлер бере річно 240,000 корон, а генеральний прокуратор держави мусить „вдоволіті ся” скрізь в пенсією в квоті 161,000 кор.; генеральний адвокат має тільки 144 тисяч корон.

Найвищу державну пенсію в Англії бере лорд намісник Ірландії, який за

свою не дуже зрештою тижжу працю бере самотільки пенсії 480,000 корон річно, не вчислючи судинних додатків і доходів.

Також англійські генерали не можуть жалувати ся на визнані платні. Начальний вождь англійської армії бере майже міліон корон річної пенсії, а оба маршалки армії одержують річно по 600,000 корон. З того видно, що

як в інших краях, так і в Англії, кажуть собі великі пани добре платити за свою „тіжку” працю.

Як в давнині хоронилися перед градом.

В половині XVIII столі-

тя заведено в Сіриї стріляні ві нарочно в тій цілі зброях гармат до гравів хмар, котре як „долі вісіннє” розповсюдилося з часом в північній Італії, іменно в Лімбарді, і в південної Франції, а з часом показалося, що ємілі розслідування визначними природознавцями, звичайно уявюють. Нині залишилося се зовсім. Як повістє град, наука ще досі не виснага. Догадують ся лише, що значну рою відгравася в тім безперечно атмосферична електричність, котра побігши тигою причиняє до збільшення силі з якою град бео землю можна зменшити рівноваженем воздушної електричності з електричністю землі. Також у Франції, де град спричиняє що року велики, кількасот мільйонів чоловік, коли понехають згадані стріляні до хмар, завизався окремий комітет, котрий виступає до борьби з градом при помочі відправлення воздушної електричності до землі окремими дуже скоро ділаючими кундукторами. З кілька тицьномісень здається, що цей новий спосіб охорони перед градом є усіній, так що навіть Французькі власти з уряду поручили його населенню.

Остаточно сказав про вартість того способу борбі з градом можна буде висловити ся аж по довшій часі, бо і стріляні до хмар уважалося дійсно відмінною засадою. І таємниця виявилася, що була се лише уява. На всякий випадок можна однак надіяти ся, що коли удається знайти спосіб на охорону від удару громів, так само найде ся спосіб на охорону перед градовими чоловіками, не лише при помочі обезпечення.

Вартість одного пташого гнізда.

Яку вартість посада одно пташаче гнізда, чи лінине сказавши, пташа родина, яка складається з двох старих птахів і п'яти молодих, — викаже найкраще понизше обчислени:

Одна молоденька пташка на потребу денно меншінської 50 гусениць або мух для поживи. На день отже потрібно для одного гнізда, себто для п'яти пташок 250 овадів.

Кормлене триває близько 30 днів. На виживлені отже пташок в протягу одного місяця потрібно 7,500 овадів.

Кожда гусениця з'їдає денно тільки листя, кілька сама важить. Нехай з'єсть денно тільки один цвіт, з котрого буб-би овоч, то в протягу 30 днів знищить 30 овочевих пупчіків; 7500 гусениць знищить 225,000 цвітів всіх овочів.

Хто отже вибере пташата з одного гнізда птахів овадожерних, тим самим спричинить знищене 225 тисяч штук овочів. А хто спричинить ся до збу-

довання одного гнізда, де б сиділи птахи, тобі зникає 225 тисяч штук овочів.

З того отже виходить, що вартість одного гнізда, воробіїв або других овадожерних птахів в така сума, як вартість 225 тисяч штук овочів.

Знаючи про се практичні садівники та огорожники в Англії, Франції та Італії і других країнах, діють про се, щоби мали в своєму господарстві як найбільше овадожерних птахів і в тій цілі в своїх садах та городах роблять умисно штучні гнізда, в яких-би плодили ся птахи.

Пси будуть служити при артилерії.

Важе відомо, що псовими послугують ся веюти де тільки се є можливим. Псі пр. суть досконалими „поліційними агентами”, які висліднюють злочинців; уживають псаїв також при війську для вислідження неприятеля, псі відшукують ранених на побоєвиці і подають їх церпіві помічі в дуже багато інших галузях псі становять в великий потребі чоловікові. — Тепер саме роблять ся старання, щоби псаїв уживати місто коней при артилерії. Військовий заряд в Бельгії пробував недавно запрягніти псаїв до гаубіонів чоловіків.

Помимо цього однак, удається від часу англійським поліційним агентам арештовувати деяких членів сієї банди. — Богато злодіїв, які вже доробили ся на міліонів людського морю. Уживають псуїв при війську для вислідження неприятеля, псі відшукують ранених на побоєвиці і подають їх церпіві помічі в дуже багато інших галузях псі становять в великий потребі чоловікові. — Утримані псаїв є далеко дешевіше як утримані коней; они суть дуже витривали; дуже мала скількість поживи привертає їх інтуїту та усуває умучене; на віддалі 300 кроків стають уже для неприятеля невидимими, зносить морози, дуже легко дістають ся перепровадити з місця на місце.

Як бачимо, все промовляє за тим, щоби псаїв „асен-терувати” до артилерії; — кобі ще міністерство війни привчило псаїв, та уживають їх цілком до воєн, замість людів, то ще було краще.

Міжнародна злодійська банди.

Сенсаційна крадіжка першого національника, якої доконано в липні цього року, на початку між Парижем та Лондоном, звернула увагу власті на міжнародну пташку злодіїв, яка займає ся головною крадіжками дорогоцінності. Злодіїв є дуже велике число і мешкають вони в одній дільниці Лондону, яка носить назву Гвайт-чепел. В склепах тієї дільниці міста можна дістати найріжнородніші і дуже цінні товари, які походять вони переважно з крадежей. Купці купують їх товари від злодіїв і

продажають їх після скоєнням клієнтам.

В сій дільниці є мешканців зі звичайною дітьми там укладають плями крадежий.

Члени міжнародної злодійської пташки „працюють” по цілій Європі, а головно в Франції, Швейцарії, Італії, Гішпанії та Росії. Англійська поліція засідає відповідною відповідностю продавати звичайно в Брюсселі або Амстердамі.

Коли пр. доконують якої великої крадежі пр. у Швейцарії, хоронять ся сеєм до Лінглі і в дільниці Гвайт-чепел, в Лондоні, нахолять безпечно для себе криївку. Украдені дорогоцінності продавати звичайно в Брюсселі або Амстердамі. Висліджені їх дуже тяжко. В Лондоні, як відомо, псаїв „мелільдункового права”, легко отже східити під фальшивим іменем і зрубити ся в сім-мільйоні людським морем. Помимо цього однак, удається від часу англійським поліційним агентам арештовувати деяких членів сієї банди. — Богато злодіїв, які вже доробили ся на міліонів людського морю. Уживають псуїв при війську для вислідження неприятеля, псі відшукують ранених на побоєвиці і подають їх церпіві помічі в дуже багато інших галузях псі становять в великий потребі чоловікові. — Утримані псаїв є далеко дешевіше як утримані коней; они суть дуже витривали; дуже мала скількість поживи привертає їх інтуїту та усуває умучене; на віддалі 300 кроків стають уже для неприятеля невидимими, зносить морози, дуже легко дістають ся перепровадити з місця на місце.

Помимо цього однак, удається від часу англійським поліційним агентам арештовувати деяких членів сієї банди. — Богато злодіїв, які вже доробили ся на міліонів людського морю. Уживають псуїв при війську для вислідження неприятеля, псі відшукують ранених на побоєвиці і подають їх церпіві помічі в дуже багато інших галузях псі становять в великий потребі чоловікові. — Утримані псаїв є далеко дешевіше як утримані коней; они суть дуже витривали; дуже мала скількість поживи привертає їх інтуїту та усуває умучене; на віддалі 300 кроків стають уже для неприятеля невидимими, зносить морози, дуже легко дістають ся перепровадити з місця на місце.

Помимо цього однак, удається від часу англійським поліційним агентам арештовувати деяких членів сієї банди. — Богато злодіїв, які вже доробили ся на міліонів людського морю. Уживають псуїв при війську для вислідження неприятеля, псі відшукують ранених на побоєвиці і подають їх церпіві помічі в дуже багато інших галузях псі становять в великий потребі чоловікові. — Утримані псаїв є далеко дешевіше як утримані коней; они суть дуже витр

КАНАДА

часопис проєвітна, економічна і політична
виходить кожного тижня
у вівторок.

Видавці:
Руська Видавнича Спілка
в Канаді.

Річна передплата \$1.00
За границею \$1.50
Поодиноке число 5 n.

Адреса Редакції і Адміністрації:
„КАНАДА”
261 Fort Street
Winnipeg, Man.

CANADA

Ruthenian Weekly

Publishers
RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd
of CANADA
John Sluzar -- editor.

Subscription Per Year \$1.00
Foreign Countries \$1.50
Single Copies 5 ct.

For advertising rates and all business
matters address
RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd.
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

УВАГИ.**РОЗВАЖМО ДОБРЕ.**

Може за місяць, може за два-три, або за пів року відбудуться вибори в провінціональні вибори в Манітобі. Вислід таких виборів покаже в чиєх руках має постати на дальших чотирьох роках управа нашої провінції. Від цього, як сі вибори випадуть, значиться ся, хто буде зараджувати слідуючими чотирьох роках сею провінцією залежить наша будущість. Ми Русини, мешканці і горожани тутешні, повинні обдумати і обрахувати наперед, вже тепер, котрій з убігаючих сі озласти партії маємо помочи і постаратися о вибір сі кандидатів. Ми вже тепер повинні обчислити „за“ і „против“, добре і лихі сторони обох партій, як зі взгляду на цілу провінцію, так і зі взгляду на відношення ся обох сіх партій до нас та наших домагань. Після цього обчислення, всяких можливих наших домагань, ми повинні стати по стороні і попирати ту партію, управа котрої окає ся користнішою для краю, та під котрої управою руське населене може числиги на прихильність до сеє га своїх домагань.

• • •
Безпартійність, ми радше наземо се безцільності, яку до тепер пропонував „У. Голос“, лаючи всі тутешні партії та віттяючи наших людей від участі в політичному життю, а тим самим кидуючи їх на підлогу всіх політичним „махерам“ та роблячи з них добрих грунт для непекуства і корупції, — не може і не съміє мати місця тепер, при надходячих виборах. При слідуючих виборах, побіг інших передових справ, буде рішитися правдоподібно, питання школи, яке с питанем життя або смерти нашого на-

поселеня та його покоління і навіть сам „безпартійний“ „У. Голос“ повинен і мусить стати партійним та промовити отверто, по якій стороні він стоїть, себто, чи хоче, щоби Русини в Манітобі мали право користувати ся так, як до тепер свою мовою, школами, чи може противно: нехай се все пропадає. „У. Голос“ повинен сю справу разом з нами розбирати вже тепер та сказати людям, як мають застосувати ся, та що мають робити, бо се є обов'язком народної газети, якою себе „У. Голос“ зове. Пізніше може бути запізно, ток сю справу треба розбирати сейчас, та широ і отверто, без сорому і фальшу представити людям ясно, що мають робити, як застосувати ся.

• • •
„Кан. Фармер“ не оглядається на чи і нікого, а навіть на те, що руськими черенками друкується, кричить заздалегідь, не розбираючи де добре, а де зло; де правда в де лож, що ліберальна партія є найлучша, та що Русини повинні тільки на ліберальніх кандидатів голосувати, не дивлячи ся на те, чи ліберали роблять нам на користь, чи на школу. Правда, „Кан. Фармер“ нема що дивуватись бо він є ліберальною газетою, а навіть власностю Англійців-лібералів, отже Русини не мають там найменшого голосу — а знова редактор його мусить писати те, що Англійці-ліберали йому скажуть. Тому отже, те, що пише „Кан. Фармер“ не має і не може мати вартисти для нас, і нації люді на писанину у „Фармері“ не повинні наїйтися звертати уваги, бо він буде писано тільки про те, що буде потрібно для лібералів-чужинців, а не про те, що буде потрібно для нас. Правда, коли редактором „Кан. Фармера“ був чоловік більше сівідомий національно, Українець, якому розходилося ся о наші парі, а не москальофіл, які, з іншою причиною москальофілі, ворогом самостійного розвитку нашого народу, — тоді б друга річ. Він ставався порозуміти наші стримліні і міг би „нараліживати“ час від часу заходи та прикази своїх босів, та не послутив би ся недіправдою, не робив би з дня очі, як ся робить редактор теперішній. Через се власне на писання та на-клики в „Кан. Фармері“ Русини не повинні, під сю, зельми важну і рішуча ся нас хвілю, звертати найменшої уваги.

• • •
В рішеню сего питання, яке становище повинні бути заняти при надходячих провінціональних виборах, менише уваги належить звертати на обіцянки, а розіжити треба теперішнє становище обох партій до нас та наших домагань; як вони відносяться ся до нас тепер. Про сі відносини обох партій до нашого на-

роду, ми можемо добре довідати ся, коли возьмемо пр. під розгляд пропозицію Альберту, в якій рядить партія ліберальна, та Манітобу, в якій рядить партія консервативна. В обох сих провінціях живе велике число Русинів, які з одним або другим рядом мають до діла, та на своїх плечах відчувають ворожу або прихильну управу одніх або других... І так: теперішнє правління та заряджені обох сих урядів взагалі, нас представляє ся слідуючо:

В Альберті, ліберали злучились з москальофілами, щоби паралізувати роботу, та не допустити до впливу Русинів-Українців; в Альберті ліберали повинили зі школа наших учительів, замикають руські школи, видалюють руських дітей, не хотять позволити і дати нагоди учнитися нашим дітям рідної мови і т. д. т. д.

Противно діє ся в Манітобі, де ряд спочиває в руках партії консервативної. І так: в Манітобі вільно до тепер учити в публичних школах наших дітей рідної мови, около 40 руських учителів занимають свої посади по наших колоніях та виховують наших дітей; в руськім семінарі в Брендоні має посаду руський професор, який викладає будучим учителям руську історію і літературу; сам міністер просвітви в Манітобі вискинув відповідно до усіх нашими школами, телефонами, дорогами і т. і. т. д.

В будущих числах „Канади“ подамо, о скільких котрі зі згаданих партій більше про добре і розкіш краю, котрой управа представляє ся користнішою для цілого Канади, а поки що руські поселенці взялиши на увагу згадані вищі факти, нехай рішать ся, з котрою партією належить постарати, та котру належало бытати на сего кандидата свої голоси.

Кандидатом повинно ся ставити чоловіка статочно-го, чесного та такого, щоби розумів і умів проводити повірений йому обов'язок та щоби зумів постояти за справами громади.

Памятайте, що вибори відбудуться в пер-

ший понеділок місяця грудня!!!

Всюди по руських колоніях повинен вийти троєсіом свій руський чоловік!

З пов.

П. Гігейчук.

• • •

„Без голови.“

Редактор „Кан. Фармера“ так навік до вилицування „маловажних“ річей, які вказували-б та представили-б йому і читачам його безглазду писанину, — що йдуши до редакції писати що небудь до своєї газети, лише дома навіть таку „маловажну“ річ як голова. — Бо її справді лише чоловік „без голови“ потрібить в часописі писати такі дурніці, як се робить

Дістаньте безоплатну ФАРМУ

В ВЕЛИКІЙ КАНАДІЙСЬКІЙ ПРОВІНЦІЇ

МАНІТОБІ

ДЕ

панує добробит.

Манітоба є славною через свою богату землю, котра родить найкрасшу пшеницю в сьвіті, а також і веякі друге збіже — овес, ячійка і т. п. — і найкрасшу огородину в сьвіті.

Манітоба була першою провінцією Західної Канади, що привабила поселенців, а будучи найдавнішою заселеною она дає нагороду до успіху своїми школами, телефонами, дорогами і т. і. т. д.

Кожий фармер, що займає ся мінімальним господарством і плекає худобу, безроги, вівці і коні, або огородину молочарські продукти, має найбільший ринок в Західній Канаді. Все що фармер продукує зараз закуповує ся і завсідьди по добреї ціні місцевими купцями

если хто не хоче зараз розчинити роботи на своїй фармі доки не зрозуміє обставин краю, той може легко знайти роботу в якій будь-другій фармі за добру платню. Опісля набутих практики може мати свою власну фарму.

Манітоба має ще досить місця на тисячі поселенців, бо Манітоба є дуже велика країна, рівна кільком провінціям згрупованім разом. Приходіть до Манітоби і будьте незадежними.

Напишіть ще нині за гарною ілюстрованою книжкою про Манітобу. Она вам буде вислана БЕЗПЛАТНО если ви напишите до:

**Department of Agriculture
Winnipeg, Manitoba, Canada.**

учителіями і дітьми руських фармарів. В котрій колонії є більшість наших фармарів, там повинні вони бажеволно вибирати своїх людей. Вперед нехай обрадять ся між собою кого було-б найліпше і найвідповідніше поставити як кандидата, — а в день виборів, завчасу, однодумно і згідно явитися у виборім льоакалю і віддати на сего кандидата свої голоси.

Кандидатом повинно ся ставити чоловіка статочно-го, чесного та такого, щоби розумів і умів проводити повірений йому обов'язок та щоби зумів постояти за справами громади.

Памятайте, що вибори відбудуться в перший понеділок місяця грудня!!!

Всюди по руських колоніях повинен вийти троєсіом свій руський чоловік!

З пов.

П. Гігейчук.

• • •

„Без голови.“

Редактор „Кан. Фармера“ так навік до вилицування „маловажних“ річей, які вказували-б та представили-б йому і читачам його безглазду писанину, — що йдуши до редакції писати що небудь до своєї газети, лише дома навіть таку „маловажну“ річ як голова. — Бо її справді лише чоловік „без голови“ потрібить в часописі писати такі дурніці, як се робить

УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ШКОЛА

отворяється ся з днем 1-го листопада, де можна побрати науку гри на скрипці, фортепіані, мандоліні, гітарі, чельо, контрабасі і др. після дуже легкої методи і під проводом відповідних наукових сил. — Тим, що мешкають поза містом Вінниця, а хтось-б таксамо учитись музики, в искламо всяки інформації і лекції музики письмом, через пошту.

Eugen Mironko,
267½ Selkirk Ave. Winnipeg,
або зголосувати ся особисто в адм.

Канаді.

С. В. КОЗА

НОТАР КРАЕВИЙ — КОМИСАР УРЯДОВИЙ

посідає 10-літній практику в справах кримінальних і цивільних в Старім Краю і в Канаді.

В їхніх справах удавайтесь на адрес:

663 MAIN Str. — перший поверх,

Phone: Main 4886 і 4979

Winnipeg, Man.

Замовляюча картка на „Канаду“.

Ruthenian Publ. Co. Ltd.

261 FORT Str. Winnipeg, Canada.

Прошу о висилку мені „Канади“ почашки від...

Імя.....

Адреса.....

Пошта.....

Прикладність зокрема і під
назвою „CANADA“
261 FORT Str. Winnipeg, Canada.

Пантелеймон Куліш.

Запорожський суд.

— Здасть ся? — каже, ідучи мимо, батько Пугач, — на якого біса здасть ся такий гріховник православному християнству? Буйте його, вражного сина! Шкода, що мені не можна більш брати за кий, а то я молотив би його поки-б увесь цебер горілки випив. Буйте, батьки, превражного сина!

Тоді діди випивали один за одним по коряку горілки, брали кій і давали Кирилу Турою по плечах. Сили в старих іх руках було ще доволі, що аж плечі хрумкоти. Інший давно-б уже звалився із ніг, а Кирило Тур видержав усі чотири кій, не скривившись; ще, як відійшли діди, і шуткував із своєм гостем.

Добре, каже, — парта у нас у Січовій лазні, нічого скізати! Після такої припарки не заболять уже ні плечі, ні поясниця.

— Що сказати твоїй пані-матці? питаеть ся ще раз Петро.

— А що ж її сказати? — відповідає Кирило Тур. — Скажі, що пропав козак ні за цапову дущу, от і все. А прикмету над моїм скарбом знає побратим. Одну частину віддаєті він старій яєньці та сестрі; другу відвезе у Кміт на Браество: там мене спокусив гріх; нехай же там молят ся й мою душу; а третю відвезе у Чорну Гору; нехай добрі юнаки куплять собі оловянного бобу та чорного піома, щоб було чим помянуть на лицарських грецах Турову душу.

— Кріпнись, добре! — каже Богдан Чорногор, — більш ніхто не зніме на тебе руки. От незабудем ударяти у казани до обіду; тоді відпустять тебе та й будеш вільний козак.

Мусів Петро підождати до обіду, чи не потішить матері та сестри Кириловії звісткою. Ходячи по вічовому місці, постеріг він, що не один тільки Чорногорець обороняв Кирила Тура: багато братчуків зустрічались з другими, бралися за шаблю, мов вимовляли: „Ось тільки покван ся на горілку, то виціжу я е із тебе хужко!“ Як же вдарили в казани до обіду, тоді ціла купа Запорожців кинулася до Кирила Тура; відважалися від цого, обімали і поздорвляли по башні. (Баня — пірня, лазня.)

— Ну вас і к нечистій матері! — каже Кирило Тур. — Коли-б сам постояли коло стовпа, то відпала б охота обниматись.

А що дияволів сину! — каже підходячи батько Пугач, — смачні кій кошовій? Може тепер плечі болять так, як у того чорта, що возив ченця в Єрусалим? На, вражай сину, приложи отсі листя, так завтра моя рукою зніме. Бито й нас ле за що за молоду, так знаємо ліки від съого лиха.

Рядили братчукі Кирила Тура, а в Петра аж мороз пішов поза шкірою, як побачив він білу його сорочку, що сестра-жалібниця пила й мережила; уск в кробі; і ще й доніпринила до ран. Кирило Тур аж зуби заціпив, щоб не стогнати, як почали віддирати й від тіла. Батько Пугач сам приложив йому до синни якесь листя, помасливши чимсь лінком.

— Ну, — каже тепер ходи здоров, та не скачи в гречку, а то іронаден як собака!

Тоді братчукі з веселим гуком підняли діжки з мідом га горілкою, узяли стужку з колачами та й повели Кирила Тура до обіду.

Обіцали добрі молодці на траві, під дубами, усій куріні осібно, із своїм курінним отаманом. Діди обіцали в гетьманському куріні; тільки батько Пугач прійшов на гранецу до Кирила Тура, і то вже була велика честь усьому куріні. Кирило Тур уступив йому своє гетьманське місце а сам сів коло його. Два кобири, висінівали про Нечая, про Морозенка, про Грабіноза, що здобули на всьому съвіті нескісаної бідували, та бідуючи серце собі гартували; і про стени, ельви; і вельзіввали і про Берестецький рік, як козаки і про Чорне море, і про неволю і категору турецьку, і про здобич та славу козацьку; усе поважним словом пересі товариством викладували, що козацька душа і зі трапезою росла угору.

Ноблагословив ото батько Пугач до трапези; уважався за съвітій хліб, усик виняв з кишені ложку (бо у Січовіків без ложки, та лульки, холті не годилось); як ось Кирило Тур, озирнувсь кругом і каже: — Ех, братчукі! Мені наморочи а-што кімні, а в вас мабуть, із-поду в голові клочка. Коли вже в съвіті видано, щоб виправодити гостя з кошина за тице-серде?

— Пале отамане! — кажуть — борони вас, Боже, від такої скниности! Про якого се ти-гостя глаголеш?

Коли ж ту саме іде Богдан Чорногорець із Петром:

— Ось мій гість! — каже Кирило Тур. — Се, коли хотите знати, син Павлоцького пона, Шарама, той самий, що, як стикнувся зі мною за Київом, то аж погле вівміхнулось.

Ряді були всі братчукі, побачивши Шрамового сина. Давно вже они чували про його лицарство. Інші, обімали його, як брата; другі потіснялис, щоб було йому місце.

— Сідай біля мене, синку! — Каже батько Пугач. — Ти добрий козак... Е, козаче! — Та в тебе, бачу нема ложки! Що то не нашого поят ягода! У вас, Городових усе не по-людські робить ся; їзять із срібних місок, а ложки при душі кат-ма. Зробіте йому, хлонці, хоч із бересту, або з коринки ложку, а то скаже батько-ви: „Там вражі Запорожці голodom мене заморили!“ I так уже старий неклом на нас диші.

На обід у Запорожців мало подавали мясива, а все тільки рибу. Добрі молодці як ченці, мяса не любили. Посуда була усія деревляни, і чарки і коряки — усе з дерева. Трапезуючи добре тягнули братчукі горілку, мед, пиво, однак ніхто не винув; так то вже потягувались.

Більш від усіх пив на сей раз Кирило Тур: хотів мабуть, бідолаха, завдати собі хмелю, щоб не так сонні плечі, та й хміль не подолів його. Зробивши тільки же веселій, і як устало зза обіду та як почали братчукі танцювати підбандуру, він і собі пішов на присюди; качавъ колесом і вироблив такі викрутаси, що ніхто-бі не думав, що сего козака бито недавно киїми. Запорожці не навіщались з такої терпеливости.

Петро мій послал обід хотів іти до дому, так Кирило Тур придержав його та й каже: Пострівай, брате, і я поїду. Після такої башні не довго покрініш ся. Перед товариством сором кволітись, а дома заляжу до завтра.

От, погаявши ще трохи, звелів Кирило Тур осісти двоє коній, та й поїхав з коши, чениувши щось побратимом. Дорогою точив Кирило Тур усіякі баландраси, далі й каже: Приставай, брате в Запорожці! Якого чортага тратити тобі літа між тим навісноголовим Городом козацтвом?

— А що ти думаєш? — Каже Петро, — я вже ве раз про се міркував.

— От люблю козака! — Мовив Запорожець. Якого біса доживася ся ти тут в городах? Городи твої швидко вже до-гори ногами стануть...

Приїжджають до хати, а на зустріч ім вибігають мати і зеґра Кирилова. Як же го зрадили сердешні, то й сказати неможна! Одна за поводи коня, друга тягне Запорожця з сідла, а він тільки вівміхаеть ся.

— Бачте? — Каже, — я вам казав, що нічого жиритись! Та вже, мабуть, вас так Бог создав, щоб усі киснути.

Хочуть його обнятись, а він руками їх відніхас: — Ні вже, — каже сего кебуде! I так братчукі трохи не прогнали з куріні, що провоняється, кажуть, бабою. — А Петру шепче: — Тепер мені так до обнимання, як грішинку до горячої сковороди.

Хотів Петро зараз іти до дому, так Кирило запросив на чарку горілки; та й стара неня й сестра Кирилова, кланяючись просили, щоб хотіть заглянути у хату.

— Ну, пані-матко! — каже Кирило Тур, — давай же нам тепер такої горілки, щоб і сам диявол зайшов у голову! Та давай цілу боклагу; таким лицарям, як ми, фляшки й на одного мало.

Як же вишли з комори горілки, Кирило Тур замість щоб іншувати гостей, взяв баклагу, та й почав цмульти з неї, як воду. Мати боячилась, щоб він не перенівся, хотіла відніяти боклагу, а він: Геть, мамо, геть! Чоловік не скотина, більш відра не вине.

І почав знов цмульти, поки знімігшиш упав без пам'яті на землю. Усі стревожились, а один Петро тільки знат, що скому за причину. Він поміг жінкам підняти Кирила Тура з землі і положити на перину; далі поправив і пішов.

(Конець.)

Господарські поради.

Як пізнати кілько літ корові.

Найщільніше можна пізнати по рогах, а імено по обручках (карбах на рогах), зовсім так, як пізнає ся вік дерев по слоях. Корови аж до третього року не мають на рогах ніяких загублень і карбів. Але вже в четвертім році робить ся з верха на розі загублені дівжки, котре можна і видіти і чути під пальцями. З кождим роком опіля аж до півтарного віку робить ся по одній такій обручці. Корови, котра має чотири такі обручки, має сім літ.

Тоті загублені дівжки ся пізнати під пальцями, хочби їх і не було видно. Торговельники старають

ся затерти вік корови в той спосіб, що обскробують роги склом а відтак вигладжують деревом але коли по таких рогах повести рукою, то не лиш чути загублення по них, але також можна пізнати і штучну політуру.

Щоби оружне ржавіло

треба витирати і чистити його слідуючою мішаниною: взяти 4 частини вазеліни, 1 частину французької терпентини і 1 частину білої нафти. Так споряженою мішаниною треба вимасати всі частини рушниці чи якого іншого оружя, а опіля витирти чисто платком. Рівнож не треба ставляти оружя в місцях вогнищ.

Як консервувати яйці.

Щоби яйці охоронити перед зіснутем, треба їх за консервувати, значить ся зробити відпорними на снути. Понисше подаємо кілька вказацій, в яких спосіб найліпше можна зберегти яйці перед зіснутем:

1. До консервовані яєць найліпше уживати квасу саліцільового, який окаже ся знаменитим средством в сім приміненю. Робить ся се так: Бере ся 30 грамів квасу і додає ся до него трохи оковитки; опіля мішнає ся се все в літрі води. В сій мішанині оставляється яйці на одногодину а опіля витягає ся, висунає вкладає ся до скрині з січкою — В сій спосіб заховати, щоби заховувати, що заховувалася сунокінно під час днів.

2. Розпустити неганічене ваніно в воді і додати трохи до нього крематорату. В сій розчин вложити съвіжі яйці так, щоби не виставали цілком на верх, а були покриті сею мішаниною.

3. Съвіжі яйці натирає ся соловиною, маслом або оливовою і ветромити в отруби. Отруби припілюють ся до затовщені скаралуни яєць і хоронять їх перед зіснутем.

4. Вложити яйці в мілкеванно.

5. Французи смарують яйці воском, не даючи в той спосіб пристути від воздухови, який власне спричинює поутя яєць.

6. Можна посмарувати яйці олійом і вложить в сухий пісок.

7. Добре є також посмарувати яйці маслом і еховати їх в добре замикаючи ся пушки, щоби іх не зірвали зі скрипини.

8. Вложити яйці на ціліх два тижні у віянине молоко, а опіля заховати в дерев'яний посуд.

Крім повищеної згаданих є ще богато других способів, як консервувати яйця, однак ми їх не подаємо, бо вони вимагають вже уміlosti, а також не мало клопоту і коштів та практикують звичайно в великих складах або спеціальніх торговельників яйцями, тож і не придадуть ся нашим фармерам, які торгуєть яйцями лише на дуже малі склади.

Як усікоювати корови під час доення.

Нераз трафляє ся, що деякі корови під час доення заховують ся так неспокійно, що їх в ніякій спосіб не можна видіти. Корови або коняють звичайно заднimi ногами або кидаюти ся в бік — так, що хоч нераз і вдається ся видіти дрібку молока, то решта все позістане в віменах, а і то, що видіть густо-часто через удар або ніг у руки, відкладається на землю. Такі корови, хочби були і добрими на молоко, причиняють шкоду для властите-

ля. Річ природна, що гоєндар, не уміючи собі порадити, старає ся спрощати та корову, при чим нераз і богате тратить.

Одна німецька гоєндарська часопис подає власне спосіб, який с собі звичайний і простий однак випробований вже в багатьох місцях, після якого можна дуже легко відзвічати корову від коняни, та прилучувати, щоби заховувалася сунокінно під час днів.

Способ сей полягає на тім що звізує ся корові задні ноги відповідним шнуром, який найліпше зробити з кінського волосся. Перед тим, як має ся дійти, треба устав

Байки для дітей

По реповіджені Л. Федоринським за 1. діл Фонтеном.

Лев і осел на ловах.

Цареви львів забагають раз піти на лову. А було то саме в день його іменин. Ну, звісна річ, що лев не полює на воробії. Йому треба грубої дичини на жир. Приміром, зовсіх кабанів, смачних оленів і тим подібних.

Щоби собі улекнити лови, взвів лев до послуги осла, який мав уже сильний і переразливий голос. Його призначением було заступник рів, якого стрільці уживають на польованню. Лев поставив його на відповіднім місці і приказав ревіти на цілій ліс. Він був переконаний, що осел воїм риком виполочить всі звіріята зіх леговищ.

І так дійсно сталося. Звіріята не чули ще відкоши польового рику. Тепер він розлягався у возу і в сірашній спосіб, бо осел хотів похвалити ся перед львом своєю штокою. Тревога огорнула жителів лісу. Они зачали втікати цілими громадами зі своїх леговищ і видали в засідку, ділев чатував на них. Тим чином удали ся лови знаменито.

Коли-ж они скінчилися, прибрали осел горду поставу і чванливо співали:

— „А що царю! Чи добре списався я на ловах?“ — бо він приписував найбільше собі цілу заслугу вдатих ловів.

— „Справа! — відповів лев з насмішкою. — Ти кричав чудово! І коли би я не звів тебе і твоого роду, то міг був сам тебе перестрашити ся...“

За таку глумливу похвалу був би осел розсердився, як би не був ослом.

Але до сего не ставало ніому съміlosti і відважи тим менше, що він заслужив собі на клини. Бо хто може стерпіти, коли осел зачинає чванити ся. Ся чванливість кожному ослові не до лиця.

Котут і лис.

На галузі дерева сидів чуйно старий котут, моторний та досвідчений. До него підійшов хитрий лис і промовив солодким голосом:

— Братчику любий! Ми вже більше не будем з собою провадити війни. Від нині запанував загальний мир. Я саме пребув в тій цілі щоби тобі його оголосити. Зійди отже чим скоріше до мене, щоби я тебе притиснув сердечно до своєї груди! Не дай, будь ласкав на тебе довго жлати. Я дуже кваплю ся, бо маю що далеку дорогу, щоби всім звірятам оголосити та радісну новину. Кажу тобі, що ти і твої братя та сестри можете від нині без журби займати ся своїми справами а будемо вам ци ро дономагати, як братя. Зліз же до мене і прийми поцілунок братньої любові.

На єю довгу, та облесну

промову так відновів котут зі свого безпечного місця:

— Ах любий друже! Як же мене тішить твоя новина! Я просто не в силі описати тобі моєї радості... А щетим менше, що чую се з твоїх уст, з яких мов мід тече. Та веліше я, але певно і всі звіріята утішать ся так само твоєю новиною... Ось сяє бачу двох хортів, що юда високом біжать. А ну будь ласкав, скажи і їм сю радісну вістку! Я сейчас зазілу і будемо могли всі разом утишити ся сю відрадною вісткою...

І добряга лис дав суса в бік тай пігнав, куди його ноги понесли. Не мав наявіть часу оглянути ся, чи справді хорти надігаються. А з хортів ані сліду, бо когут лише його так настрашив.

— Кукуріку — запівав півень на ціле горло і залонотів крилами з радості, що так дотепно випровадив хитрого злодія в поле.

СЪМІШНЕ.**Маленька приемність.**

До чоловіка, якого було приурочено на смерть, прийшла на побачене жінка й сказала:

— Друже мій! Дозволь нинім дітям прийти і подивитись, як тебе будуть віднати.

— Ні, не треба цього, — відповів сердечний.

— Я так і знала! — скрікнула жінка. — Ти ніколи не хотів зробити нашим дітям ніякої присмости!

На вулиці.

— Що там трапилося? Через віцо такий натовп людей?

— Та, власне, нічо не трапилося, але кожному кортить в тому переконатись.

В трахтири.

— Хлоп-п-че! А... а... а що ви р-р-робите тим нам, що наїдуть — на и-и-п'ять, а гроші не дають?

— Бемо в потилюю й винихаємо за двері...

— Ну, то м-м-можете мене пхати, тільки не дуже бийте...

— Тату чи скоро ти будеш летіти?

— Куди, синку? З чого це ти вяз?

— А як же! мамаж що раза каже, що ти все надімеш ся!...

Довів.

Заспорились якось видучий та з однооким, хто більше бачить. От одноокий і каже:

— Я більш бачу як ти!

— А ну доведи, — відповідає той.

— Скільки ти в мене очей бачиш? питав одноокий

— Одно!

— От тобож бо е! А я в

тебе-да!

У голіара.

Гіть; що за робота? Пса стрижете самі, а мене тут хлопчиком мучить, мало вію чуширину не вирє.

Голяр: Во то прошу пана сей нес с пана радника і він мусить бути добре остріжений!

Сліпий.

— Прошу ласкаво о містину для моого сліпого чоловіка.

— А дех той ваш сліпий чоловік?

— Він прошу пані, стоять на дворі під каменицею та дивитися ся, аби не наїшли де поліціянти та нас не арештували.

Циганська сповіді.

Сповідав ся циган, сповідав ся тай під час сповіді витягнув сповідників з кишенні годинник.

— Я вкрав, каже, годинник, але нікому не скажеть?

— Не скажу, каже сповідник, се тайна сповіді. Інакше як би мені відразу звали?

По сповіді оглянувся съяпічник, а годинник не ма. Зміркував, де то він подівся. Під час служби Божої каже той сповідник пропоід тай говорить: „Один з тих, що нині сповідали ся, вкрав в мене під час сповіді годинник...“

А циган виставив язик, тай показує до съяпічника пальцем, що його вріжути, як зрадить тайну сповіді.

Циганський похорон. У Цигана вмерла мати, Нічого діяти! Іде Циган до батюшки, просить поховати...

— А як хочеш поховати? Може по циганськи?

— Ні, батюшка, прошу таки Вже по християнськи! — То то буде рублів де-

сять Тебе коштувати!

— „О, нічого то, панотче!“ В нас дорожча мати!

Поховав пін Циганіху, За гроші питає...

Аж тут пому сороківку Циган витягає...

— Сороківку? пін питає... А то-ж твоя мати!

А ти-ж за цю рублів де-сять Обіцяв ся дати!

— Рублів десять!... — Ци-ган каже За трупа гнилого!

— Та вона не варта була 1 живою того!...

Жалібні дяк. А що тільки в церкві дяк „Лже“ заспіває,

Відна баба у кутку Мало не вмілає.

Аж завважає ти дяк, До неї забрав ся:

— Чого плачете ви так?

Стару запітав ся,

— Як не плакати мені,

Стара баба каже,

Коли мені голос ваш

Аж за серце вяже.

— Так колись моя коза

На льоду кричала

Як там її звірина
Відну розірвала.

Що то є сон?
(В. О.)

Звісно що чоловік в ночі спить, а як вгомити ся то і в день спить, випочив. Що тоді діє ся з ним? Знаємо, що у сні чоловік немає свідомості о зовнішнім світі. Особком нашою свідомості є мозкова кора. Відсік кермують ся усі наїнні духові і тілесні чинності. Тут збігають ся усі вражіння, які приймають наші зmysли. Що очко бачить, що ухо чує, що скіра почуває, що язик смакує, що ніс вижкає, все те викликує в мозковій корі почування, а почування є витворюють образи з теперішності і сномини з давніших пережитих хвиль.

У сні перестають частинно і хвилево діякі полоси мозкової кори дійствувасти (функціонувати). Більші час дійствуває, то настає отяжілість, утримені сіління. Зразу не відчувають ся так сильно і виразно вражіння зmysлів, вони не викликають докладних образів, і не дають ся уже ужити до цілого духового мислення. Виobraziv, що спромога думанням кінчи, чоловік тратить частинно або цілком свідомість, мязи не порушають ся — чоловік спить, а часом як мязи піднебіння рухають ся, хроне. Згодом попадають даліші полоси мозку, а навіть частини хребетного стрижа в безділі, т. е. стане супочинка, через те віддихів стає повільніший, акція серця слабнє, судини кровоносні мозку стають менші повіні: сон стає глибчий.

Скорі сон триває довший час, потрібний до відночінку мозку, і ніхто спілячого не розбудить, то спілячий починає трохи почувати вражіння, що доходять зmysлами, як шелест, утиск, зразу слабо і невиразно, опісля виразніше і творять виobraziv, що спричиняють сні. Вкінці стає спілячий цілком свідомим своєї особи, свого оточення, свого положення і він — будить ся, прокидається.

Перед засненем і пробужденем є на пів сонній стан, який земо дріє.

Після пробуждення заснення відбувається діллянка, в якій заснення відбувається знову.

Сон відбувається знову, але заснення відбувається знову.

Сон від

